

اولین همایش ملی آبزی پروری ایران ۸-۹ آذرماه ۱۳۹۰، بندر انزلی

موسسه تحقیقات شیلات ایران
(پژوهشگاه آبزی پروری آبهای داخلی)

کانون همافکنی دانش و صنعت
آبزی پروری کشور

معاونت علمی و فناوری
ریاست جمهوری

به نام خدا

گواهی می شود که مقاله

اثر استفاده تلفیقی از سطوح مختلف مانان الیگوساکارید و الیگوفرکتوز بر فلور باکتریایی روده در ماهی مالاوی آبی

(*Aulonocara stuartgranti*)

توسط نویسندگان

سولماز میرزاپور رضایی، مهرداد فرهنگي، سعید رجبی فر، غلامرضا رفیعی، مرضیه حیدریه، امید صفری، حسینعلی قاسمی

در « اولین همایش ملی آبزی پروری ایران » ارائه گردیده است.

دکتر مریم فلاحی

دبیر همایش

دکتر عباسعلی مطلبی

رئیس ستاد برگزاری همایش

اثر استفاده تلفیقی از سطوح مختلف مانان الیگوساکارید و الیگوفروکتوز بر فلور باکتریایی روده در ماهی مالاوی آبی (*Aulonocara stuartgranti*)

سولماز میرزاپور رضایی^{۱*}، مهرداد فرهنگی^۱، سعید رجبی فر^۲، غلامرضا رفیعی^۱، مرضیه حیدریه^۲، امید صفری^۳، حسینعلی قاسمی^۴

^۱گروه شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

^۲پژوهشکده کشاورزی، پزشکی و صنعتی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، کرج، ایران

^۳دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

^۴دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

Mirzapour.soolmaz@yahoo.com

در سال های اخیر استفاده از پریبیوتیک ها در جیره غذایی آبزیان از اهمیت خاصی برخوردار شده است. پریبیوتیک ها ترکیبات غذایی غیر قابل هضم می باشند که به طور انتخابی موجب بهبود میکروفلور دستگاه گوارش موجود میزبان می شوند. با این حال نقش استفاده تلفیقی از پریبیوتیک ها در جیره غذایی آبزیان تا کنون مورد مطالعه قرار نگرفته است. این مطالعه به منظور بررسی اثر استفاده تلفیقی از سطوح مختلف پریبیوتیک های مانان الیگوساکارید و الیگوفروکتوز بر فلور باکتریایی روده در جیره غذایی ماهی مالاوی آبی (*Aulonocara stuartgranti*) طراحی و به مدت هشت هفته انجام شد. از دو پریبیوتیک مذکور در قالب یک طرح فاکتوریل (۲×۲) در سه تکرار استفاده به عمل آمد. یک تیمار شاهد با ۳ تکرار نیز برای انجام مطالعات تکمیلی مورد استفاده قرار گرفت. تیمارهای آزمایشی شامل تیمار A (شاهد)، تیمار B (جیره پایه + ۲ گرم/کیلوگرم مانان الیگوساکارید + ۱/۵ گرم/کیلوگرم الیگوفروکتوز)، تیمار C (جیره پایه + ۲ گرم/کیلوگرم مانان الیگوساکارید + ۳ گرم/کیلوگرم الیگوفروکتوز)، تیمار D (جیره پایه + ۴ گرم/کیلوگرم مانان الیگوساکارید + ۱/۵ گرم/کیلوگرم الیگوفروکتوز) و تیمار E (جیره پایه + ۴ گرم/کیلوگرم مانان الیگوساکارید + ۳ گرم/کیلوگرم الیگوفروکتوز) بود. نتایج نشان داد که یک اثر متقابل بین پریبیوتیک ها از نظر تعداد باکتری های لاکتوباسیل روده وجود داشت ($P < 0.05$). استفاده تلفیقی از دو پریبیوتیک مذکور در بهبود فلور باکتری های روده ماهی موثر بود. نتایج مربوط به نسبت باکتری های لاکتوباسیلوس به کل باکتری های روده (درصد) ماهی نیز نشان داد که این شاخص در هفته چهارم و هفته هشتم پرورش در همه تیمارها نسبت به تیمار شاهد به صورت معنی داری افزایش یافت ($P < 0.05$). در هفته هشتم دوره پرورش بیشترین نسبت باکتری های لاکتوباسیلوس به کل باکتری های روده در تیمار C (۶۵/۸۴ درصد) مشاهده شد که به صورت معنی داری بیشتر از تیمار شاهد (۶۱/۳۸ درصد) بود ($P < 0.05$)، اما با تیمارهای B، D و E تفاوت معنی داری نداشت. نتایج حاکی از آن است که استفاده مناسب از سطوح مختلف پریبیوتیک ها ممکن است به عنوان یک ابزار جدید از طریق بهبود جمعیت میکروبی دستگاه گوارش اثرات مثبتی بر سلامت آبی هدف بر جای گذارد.

کلمات کلیدی: مانان الیگوساکارید، الیگوفروکتوز، پریبیوتیک، استفاده تلفیقی، لاکتوباسیلوس ها، ماهی مالاوی آبی